Amintiți-vă de mine

On Octombrie 05, 2019

Învață să te raportezi la un moment de intensă experiență artistică, imortalizându-l într-un moment decisiv al relației tale cu o ființă care te simte și te imită în tot ceea ce creezi despre ea.

Ori de câte ori mă aflu între trandafiri, asemenea unui Harry Houdini printre tablouri, simt cum sunt introdus într-un peisaj de poveste, în conversațiile memorabile dintre două personaje asemănătoare, și totuși atât de diferite ca zestre morală, educație și caracter. Este ca și când aș trăi o experiență de neimaginat într-o lume a senzațiilor și a iluziilor optice învârtite în jurul unei imagini de neuitat, sobră și totodată plină de sensibilitate, în care două puncte, percepute separat, se declară unite într-o singură parcurgere de istorie a artei.

Îmi dau dreptate și iau aminte atunci când gândurile-mi surprind tăcerea unei clipe de afecțiune și dor, *questo momento è un santo segreto,* că nu tot ceea ce văd este o grămadă de materie organică adunată într-o formă sau alta, în același timp ceva trecător și fără rost. Mai există și o latură estetică în care culorile îmi alterează percepțiile despre ceva existent în afara mea, un monolog dialogat, un simbolism religios complex întruchipat într-o formă artistică adecvată, o frumusețe răvășitoare care se desfată cu laudele și admirația tuturor prin constituirea unui punct de reper: "Destinul unei realități transcendente".

Această percepere a trandafirului, în momentele privilegiate ale rupturii mele de lume, facilitează întâlnirea cu un AlterEgo inspirat de strălucirea nemuritoare a unui întreg indestructibil, de orizontul unei înțelegeri situaționale iremediabil închistate într-un spațiu extrem de strâns. De multe ori, chiar, trandafirii își fac destoinic datoria de a transmite liber, ca o rugăciune sfântă, ceea ce cuvintele nu reușesc: o bună concentrare mentală, liniște sufletească, o creație mentală a Totului.

Leadership: Ai capacitatea de a materializa niște idei într-o formă vizuală care dau sens unui concept de tipul *"believe in something more than you can see"* , imortalizat printr-un factor de atracție care convinge subtil să-l adopți fără a avea reacții de respingere?

Într-un fel, mi-am impus să ascult tăcerea trandafirilor, cu plăcere și încântare, numai prin simplul fapt al prezenței mele printre ei, ca atunci când pictorul admiră peisajul și îl vizualizează ca pe o matrice de spațiu sacral și de acțiune devoțională, trăindu-l cu toată intensitatea de care este capabil, înainte de a-l imortaliza într-un moment decisiv al relației sale cu natura.

Tabloul, îndată terminat, este o clipă de mare surpriză fiindcă trebuie să recunoști o nouă înfățișare a ceea ce Dumnezeu a vrut ca tu să vezi din El, prin intermediul diversității și măreției naturii.

Amintiți-vă de Miranda Grey, personajul din opera lui John Fowles. Ce-i spunea ea colecționarului de fluturi rămâne o emblemă definitorie a trandafirilor exteriorizați prin artă, pentru că ei înșiși se simt o parte din viața oamenilor, *un ritiro dalle onde delle tentazioni del mondo* , așa cum sunt setați cu multe culori predefinite de natură, cu simțăminte și gânduri pe care le regăsesc și în mine, în sprijinul poveștii mele:

E o nebunie, e sinistru, dar s-a creat un soi de relație între noi. Ne tachinăm unul pe celălalt, o situație aproape prietenească. În parte pentru că mă simt atât de singură, departe de lumea agitată, în parte o fac deliberat încât să-l forțez să se relaxeze. O parte de slăbiciune,

o parte de viclenie. Dar mai există o parte, misterioasă, pe care nu o pot defini. Nu poate fi vorba de prietenie, căci îl urăsc, te înțeapă în venă cu niște cuvinte pline de nuanțe gri chiar și atunci când nu e necesar. Poate e un soi de interes față de persoana lui. Pentru că știu atât de multe despre el. Şi atunci când cunoști bine pe cineva, în mod automat te simți mai aproape de el. Chiar și atunci când ți-ai dori să-l vezi pe altă planetă."

Leadership: Obiectul atenției tale poate deveni versiunea autentică a unei empatii de tip proactiv prin reprezentarea plastică a unei ființe care anunță descoperirea unei capodopere de-a ta, cu desăvârșire neștiută până acum?

Atenția focalizată asupra unei splendori a naturii este asociată pregnant cu modificarea unei imagini de valoare artistică concepută în vederea facilitării extragerii informației de interes pentru construcția unui sens atribuit activității trăite prin intermediul unui personaj, prin conștiința sa, urmărindu-i gândurile și sentimentele. Fie ca emblemă a purității și candorii, fie ca emblemă a puterii pe planul cunoașterii imaginative sau intelectuale.

Cu multă inspirație și pasiune, știu că voi putea pricinui o schimbare de mentalitate artistică, *oltre ogni dubbio,* o îmbogățire durabilă a viziunii despre infinitele resurse creatoare ale geniului omenesc cu o sursă a puterii de expresie a limbajului, numai dacă obiectul atenției mele își va pune tot mai puternic amprenta asupra necesității de diversitate. De asemenea, el trebuie să motiveze alte curente de opinie să îmbrățișeze aspectele legate de revitalizarea sentimentului estetic față de natură.

A fi proactiv înseamnă să fii un om al ideilor despre artă impregnate în mintea și sufletul celui care îți completează trăirile cu o anumită intensitate. Iar capodopera unui artist constă în a reda intensitatea acestei trăiri ca expresie a unei reușite simbioze între vizual și conceptual, între natură și omul contemporan.

Pe măsură ce mi-am recunoscut înclinația spre redarea frumuseții trandafirilor, ca însuși faptul ce privește imortalizarea unui moment unic din viața mea, putând fi transpus într-o poveste, am început să introduc în tablourile mele conținutul de sens atribuit unei trăiri de impresionantă forță și vigoare, surprinsă imagistic, precum o face scriitorul Artur Silvestri în lucrarea „Perpetuum Mobile":

„O muzică nedeslușită îl făcea să viseze cu puțin cu ochii deschiși. Era ceva ca o magie pe care nu o mai încercase niciodată până acum. Începuse să vadă peisaje, scene fără mișcare și chipuri fără nume – aproape ca niște fotografii – pe care le cunoscuse altă dată, demult, poate chiar în viața lui. Părea că retrăiește momente concentrate, ce se întâmplaseră doar pentru a și le reaminti altădată, cândva, într-un viitor oarecare, venit abia acum fără să-l fi anunțat nimic."

Marea taină a creației este trăirea sentimentului de a fi VIU, desprins din spatele cuvintelor care rămân întipărite în mintea celorlalți oameni, numai dacă le comunici la timp prin reflectarea artistică a unui obiect, a unui peisaj, a unui tablou, dintr-o realitate uitată în viața cotidiană a zilelor noastre.

Cuvintele sunt drumurile pe care, totodată, arta mea le produce la vederea unei opere strălucite, cu totul inexplicabilă, pe care natura o numește Logos, expresia lui Dumnezeu, exprimarea Lui despre sine însuși. La început a fost cuvântul, apoi rostirea unei realități de care sunt legat profund subiectiv, dând la iveală grandioase revelații despre mine însumi. Scăpări din acelea care se găsesc numai în viziunea poetului asupra naturii, în gândurile de pace, armonie, liniște, iubire interioară pe care le dăruiesc tuturor celor care vor să constituie o permanentă noutate în peisajul artei.

Amintiți-vă de mine este îndemnul trandafirului exprimat prin percepția personală a artistului asupra schimbărilor de mentalitate, gândire și atitudine, pe care le prilejuiește contactul lui cu o sensibilitate de altă structură decât acea a limitelor care împinge expresionismul trăirii prin comparație, ci a unui expresionism vibrant, cu inserturi simbolice, ancorat în realitatea unui eveniment numit „ *La Creazione Incessante* ”.

Source: https://neculaifantanaru.com/amintiti-va-de-mine.html